

**Totivs Ivris Canonici Compendivm, Siue, Brevis Svmma In
Qvinque Libros Decretalivm Sacri Concilii Tridentini
Decretis Accommodata**

In Qva Ivris Canonici Primæ Institutviones, seu Elementa ita traduntur, vt plurima breuiter ac decisiuè explicentur, & Canonum, Glossarum, ac Doctorum receptorum auctoritate communiantur ...

Continens Librum Quartum & Quintum Decretalium

**Axel, Johannes Honorius van
Coloniae Agrippinae, 1656**

Titulus XXXVI. De injuriis & damno dato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61572)

evangelia præstare præsumat, c. nullus 22. qu. 4.
5. c. si quis presbyter 2. qu. 4.

Titulus XXXV.

De purgatione vulgari.

SUMMARI.

- 1 PURGATIO vulgari, quam vulgus invenit vel sequitur.
- 2 Purgatio vulgari à sacris canonibus iussa est exulare.

1 **V**ULGARIS purgatio ꝑ est quam vulgus invenit, vel sequitur, ut cum aquæ frigidæ, c. ex tuarum de purg. can. vel candentis ferri, c. fin. hoc tit. vel singularis certaminis, c. 1. & 2. hoc tit. c. monachiam 2. q. 4. quis subit iudicium, quæ cum Deus in his tentari
2 videatur, merito iussa ꝑ est sacris canonibus exulare, c. 1. c. fin. hoc tit. absolutio facta secundum vulgarem purgationem non tenet, eaque non obstante potest per ordinarium de novo iudici purgatio, & de novo admittitur accusatio, c. ex tuarum de purg. can. eadem ratione facta condemnatio non tenet, c. 2. hoc tit. quia peregrina iudicia sunt prohibita, d. c. ex tuarum.

Titulus XXXVI.

De injuriis & damno dato.

SUMMARI.

- 1 Ex injuria illata clerico competit actio clerico, ac etiam episcopo.
- 2 CLERICUS injuriam sibi illatam potest æstimare pecuniariter.
- 3 VERITAS convicij non excusat injuriantem. Summa in Decretal.

- 4 SUPERIOR an possit se injuriantem punire.
- 5 PACTUM factum cum aliquo, quod illi possim inferre injuriam, an valeat.
- 6 MAGISTRATUI quando & quatenus liceat resistere.
- 7 INIURIAM verbalem fas est repellere istis verbis, quæ tendunt ad excludendum crimen vel injuriam.

PER excessus prælatorum & subditorum frequenter inferuntur injuriæ & damna, de quibus obiter videamus, prætermisissis eis quæ copiose tradita sunt in quarto libro instit. Imper. titulis de injuriis & leg. Aquil. Gail. obs. 59. cum 7. obs. seqq. lib. 2. ex injuria illata clerico competit ꝑ actio clerico, ac etiam episcopo, c. cum desideres c. parochianos de sent. excomm. c. 2. & ibi Pan. in 1. not. de pœnis. Clericus injuriam sibi illatam ꝑ potest æstimare pecuniariter, & pœna pecuniaria sibi applicatur, c. olim hoc tit. nemo tenetur damni æstimationem aut satisfactionem injuriæ remittere, sed rancorem, c. si quis contristatus & ibi gloss. 1. 90. distinct. c. fin. de pœnit. dist. 5. Pan. in c. 1. num. 3. 4. & 7. de maled. quando injuriantem pœnitet, & petit remissionem, Bald. in §. fin. num. 2. Inst. de injur. alleg. mag. sentent. in expos. orat. dom. in verb. & dimitte nobis debita nostra & c. alias non tenetur sibi ostendere signa amicitia & dilectionis, c. si quis monachus c. studendum & ibi gloss. 90. dist. Bart. in l. sitibi decem millia §. quadam num. 3. ff. de pact. Pan. in c. 1. num. 7. de maled. Mynsing. obs. 10. Cent. 4. Veritas ꝑ convicij non excusat, Myns. obs. 4. cent. 4. Roma cons. 96. Covar. lib. 10. variar. resol. c. 11. num. 6. An superior ꝑ possit se injuriantem punire fufc
Ff tradit

- tradit Pan. in c. 1. num. 4. & 5. de maledicis, ad quem me remitto Gail. obser. 39. lib. 1. Franc. Marc. decif. 34. par. 2. An valeat pæna factum ꝛ factum cum aliquo, quod possim illi inferre injuriam, vide Bald. in §. fin. num. 3. & seq. in ft. de injuriis & gloss. in l. nec ex prætorio ff. de reg. jur. & an magistratui, ꝛ quando & quatenus liceat resistere, vide Iaf. in l. ut cum num. 19. ff. de just. & jur. & ibi DD. Mynf. obser. 18. cent. 5. Id tertii juris est, quod injuriam verbalem ꝛ repellere fas sit illis verbis tantum, quæ tendunt non ad vindictam, sed ad excludendum crimen vel injuriam, Bart. in l. qua omnia §. 1. ff. de procur. Mynfing. obser. 17. cent. 5. Gail. obs. 100. lib. 2.

Titulus XXXVII.

De Pœnis.

SVMMARIA.

- 1 PœNA est delictorum debita correctio.
- 2 Pœna dividuntur in capitales,
- 3 Non capitales.
- 4 Personales.
- 5 Reales.
- 6 Mixtas.
- 7 PERSONALIS pœna non commutatur in pecuniariam.
- 8 Nisi iudex super pœna possit dispensare.
- 9 REALIS sive pecuniaria pœna in personalem commutatur, quando cunque damnati in opes reperiuntur.
- 10 Ordinarij ecclesiastici etiam inferiores ac delegati pœnas imponunt, excepta degradatione, qua fit per solum Episcopum clericis, & certis casibus laicis.
- 11 Exigunt pœnas sive emendas pecuniarias.
- 12 Quibusnam emendæ pecuniariæ applicentur.
- 13 SENTENTIA in criminalibus lata transit in rem judicatam.
- 14 PUNITUS à iudice ecclesiastico de crimine mixti fori, poterit iterum pro eodem delicto à iudice laico gravius puniri.
- 15 EPISCOPUS tanquam sedis Apostolica delegatus per seipsum cognoscit de sub & obreptione gratiæ à sede Apostolica impetrata super absolutione publici criminis aut remissione pœna ad quam criminofus fuit condemnatus.
- 16 BONORUM publicatio quædam est extraordinaria.
- 17 Alia est ordinaria.
- 18 Bona damnatorum regulariter non confiscantur præterquam in certis casibus.
- 19 In confiscatione bonorum laici per potestatem secularem quæ bona non veniant.
- 20 Iudices ecclesiastici possunt clericos punire pœna amissionis bonorum.
- 21 PœNÆ quando ipso jure imponuntur à lege canone, an requiratur sententia declaratoria.
- 22 Ad pœnam incurrendam quæ ipso facto imponitur an requiratur monitio.
- 23 PLURES pœne pro eodem delicto imponi non possunt.
- 24 PœNA legalis non tollitur per pœnam canonicam quia sunt diverse agendi forme.
- 25 REMISSIO habet locum in delictis quando sunt atrocita, & quomodo fiat.
- 26 In contractibus regulariter non habet locum.

EXCESSUS sunt pœnales, id est, digni pœna, l. 2. & ibi gloss. in ver. pœnalium C. de exact. tribus. lib. 10. est enim pœna ꝛ delicto. Irum debita correctio, l. in princ. & §. 1. ff. de pœnis. Pœnas canonicas enumerat gloss. in c. ad reprimendam in verb. canonibus de off. ord. Dividuntur in Capitales ꝛ & non Capitales.